

ACC. N:R M. 14200: 1-25.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Landskap: Skåne Upptecknare: Edla Ebbeson, Nilsd. hemsl.,
Härad: Bjäre Berättare: " " V. Karup
Socken: Flor Berättarens yrke: fröken
Uppteckningsår: 1956 Född år 1876 i V. Karup

Emigration. p. 1-25.

LMF 103.

Immigration. Det var nog inte många hem utan en eller
 flera familjemedlemmar som emigrerade till U.S. Det var
 nya under 1870-80-talet som Amerikas feber och rikedom
 först drev dem vil förresten började innan och även senare
 på 90-talet och in på nya århundradet. Någon hörsman
 vill ha att det är några som reser till Amerika, utan som
 turister. Det var folk av alla kategorier, huvudsakligen
 för att tjena pengar, i många fall av en äventyrlig
 åtnämnelse ungdomar från balmäändskan. Det blev
 i många fall dålig ekonomi som var orsaken, när småfä-
 lket inte bar sig, då stränderas ut hemmet och familjen
 stannade hemma, ofamiljeföräldrar reste till Amerika
 för att tjena pengar för att hjälpa upp affärserna. På
 den tiden var det allmänt att unga sökte sig till
 sjö, många av äventyrliga de som då inte var
 stängade av nödvändigheten återvände hem för
 att tjäna på jord. Men många stannade kvar de
 när det var till och stängade i Amerika. Till det i öve-
 rigt, isärskilt de gamla och förnärkliga som ofta varit.

Det var det ju också då, Lövågen borgarska
stäng och när de inbäckades på Jönans huset fick
de utsläppa en bislände. De som flydde från
Lönstads i främmande hämm, arbetade sig pen-
sionärstjänst och kunde inte på flera år återkomma
till Sverige och få någon anställning. De följande
de inre ständerna bjöd, den till föl. Därför och förman
Där för var det många befälhavare som behandla-
de sitt folk illa, Därför att om de hade många pen-
gar inre ständerna på begärd fick de till låga
resor på ett par dagar ibland flera och hela be-
fäls utbetalades nog inte förrän de kommo till
Lönstads Jönans hus. De folk som skändes Men-
stads Jönans som hade familj hemma kunde bäst få
s. k. fräckedel som skickades och kunde
sina utgifter för eller redovisat ut på pengar. Men
det är länge sen krasstja med när det kom
Jönans huset i hem och fick pengar.

9/

1881 reste min Fattar till Ameriken orsaken var att hon
inte kunde följa jag och min Far hemma vilket hon önskar
likväl brodern min Far. Och så hade hon brist och var
hjärstans här vilken rest vägen är fört men där blev
kvarsting och det sedan. Några år därefter kom de den
jüngste brodern, som var sjöman när han kom till
New York, där ~~han~~ reste till Chicago där systern
var, samt en yngdons vän till honom vilken sedan
blev hans maka. Det var inget heligt broder som kom hem
till den gamle Fattaren, som var gammal sjöman och
styrman, jag var ju bara barn då min misshand
och huru Fattar gick fram och tillbaka och vred sina
händer och grät så, det kunde jag väl inte för att
jag skulle få uppleva den sorgen, att man min döds
skulle komma och göra mig den sorgen på gamla dagar,
det gästr som kunde händer. Men för att följa honom,
och hade och farfar, det kunde varit bättre, han har
ju inte boken boken eller mördet, det ordnar sig nog
vilket det då också gjorde efter några år.

3.

3/

I de flesta fall var det utriktet att tjena pengar och
för ungdomen att komma ut att se sig om i världen,
incken då vid den enda möjligheten för ungdomarna, en-
ting att resa till Amerika eller att ge sig på sjön.
Togs inte att det var politiska eller religiösa orsaker
då möjligen för sociala orsaker. Och så att släkt
och vännar följde de Amerika mera än det var vinst
och locka dem att ågator, agiterade också båltsamt
tog hade en kusin en föräldring som stara på en annan
om att undergå genter om tilldelat. Det kom prospekt
och böcker om Amerika i hela backer i flera år.
Tills han hade ifrån att inte reflektera på det uttry-
istället tog in på en svensk folkskriftda han var väl
situerad och kunde göra han önskade, men tyckte
det var otillräckligt att läsa om huru bra Amerika var.
Det var Titus "Fjernlinien" som talade om huru lätt
och bra överfaran var på deras båtar, och illustrerade
bäckerna med de vackraste vyerna, men inte huru det
såg ut på nedra botten för de klara passagerare.

ACC. N:R M. 14200: 5.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

5.

Merika berördes i hög grad det var blott
öftimåttal' de agerade för där bar så mycket
uppodlad jord som de kunde erhålla för så gott
som ^{ingen} ant. Största rappa den kroken ö det lyckades
bäl och så för en del men hur mycket av arbete och
användning det kostat finge de nog erfarit. Största
spår var flögo inte i vinner på dem utan vidare
Men vi ha ju sett att många tjänat pengar och de har
blivit rika och familjer liksom som gjort sig för
att de inte kunde klara sina affärer hemma gott
det bra de har de kommit till Merika om de ska
ha och skickat hem pengarna så gör de slut skilda-
den mycket till i hushållen där de föddu och
och ja för en familjedotter som var nödstrukt tänkte
för sig sin lyckla i Merika blev det ett långt
övervägande i sinnet för dem som inte varit
ute förr men det ^{är en del} som har varit i Merika förr eller senare
och på sjön förut.

57

I början på 1880-talet och föreutvis innan ock
 avlystes för predikatorerna från församlingen, och
 för att resa till Amerika. När min barndom minns
 jag när de kommo hem från kyrkan, de talade om
 hur många som avlyst, och söndag var det 10 st.
 ungdomar, bland andra var det en rik bondens
 enda son, bland 4 systor bar en 2. varit gifta,
 och gamla föräldrar, och en stor backerlegendom.
 Det var såsom fastställt i kyrkan som kunde
 varit döda. Han var aldrig borta med hem sedan
 och har nog inte låtet hörs av sig på många år,
 så han har nog inte gjort det bästa bra kyrk-
 ligan. Han har varit flera gånger liksom Israels
 barn, varför blev jag inte där jag var, där jag
 hade tröttnat. Kyrkan var många gånger men varit
 för stolta att tillstå det. Pengar till kyrkan kunde nog
 få vänta, det var bälragen som var barmhertig
 mot dem som inte hade. Det kunde också
 hända att de kom till Amerika och blev eller vännar

6/

Vaderna bar ju också stor här hemma även efter
nödåren af 1868-69 och sociala förhållanden
som inte håller på bra. Bärbaringen ordnad fattig-
vård styrelse, men talade om, att de gamla och fattiga
ginge i kring på ställena och skulle bara bissa
täl. Dagar på stället bar också förendammonen
lek. Det bästa var när de skulle gå till nästa ställe
de visste hur de hade det, och de visste hur de
finge det. De ginge gärna och gräta på ena sidan
och skulle det bli en fattigvård, och det blev inte stort
bättre. Riksförbundet bara och gamla bort till dem
som ville ta emot dem för lägsta betalningen.
Det har varit som jag minns, det var svårt för de
gamla och det var svårt för dem som tog emot dem.
Ty det var många som kunde bara bolla på ett och
det var det bättre om de finge boka i sina gamla
kudlar, ty då kunde hända att andra människor kom
till dem med matvaror vilket de inte kunde när
de bod utackorderade.

S/7/

Där för var det inte underligt att de yngre barn
hade krafter och framtid för sig sökte sig till
det som möjligen kunde bli bättre, i synnerhet den
att de skrivit hem bara talade om huru bra de hade det
smärigheterna tog de med. Mycket ^{mycket} och när kom
med från Amerika många gamla har fått en bekym-
merslös alderdom. Fick bara sina barn i Amerika.
Ett litet söde kan jag tala om en bekant till mig här i
staden, har själv talat om så det är i fjärta hand.
Hon har varit (som de säga) kronat i flanten eller 9 gånger
i född och upp vuxen i ett mycket dåligt hem, hennes
morfar för äldre bodde i en kistig i skogen förstår
inte vad som menas med kistig, har inte sett den men
troligen är det sådana med så klina väggar. Rätt
eller långa häppar gläta de om bararna vill en sam-
manhängande bäge, där i ~~del~~ delens i in lera barn
fick torka till en fast massa till tak, lader rickor
eller träcken på dessa lades tätt med göt ^{gö}tsor.

Houfs

ACC. N:R M. 14200:7.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

9.

Det var där en dörr för vilken bar en glädnad som lönste.
golvstran stämpad jord eller lerd. Vi mäkalla en liten
kamin 1/2 m i höjden, med 1 ben under. Det var ett följande
fi i Houfs beaktning. Stuga av hus med klädesiggar. Fad-
mor faders och hette det jag inte men mor modern hette Nina. Ö-
hon var änka i många år. Hon var hade varit dräng eller
daggverkare i det hemmet varit upp i barn, en dotter hade
visst rest till Amerika i unga år. Sen alltså av dotterna
Johanna kom snart med en dotterfästas far Christina 1889
Några år därefter kom Birna hem med en pojke då fick den
gamla 2 barn att passa. Dotterns barn var vita och färdiga
Nina arbetade hemma med lite av Marie. Hon led stök-
ning o d l. Hon var en såddas skickliga handvävare. Hon
på gamla dagar som handdukband var hon mycket
starkare än kändet. Hon gjorde flagg för sin ar de
hon var duktiga och sparsamma och hon kunde
köpa halvt av ett hus i Kungälv som ett beläget
utmed allmänna landsvägen.

9/

Christina var talaren vilken högtid det var hade
 sitta flyttat in i krigskhus, visserligen enkelt och an- 10.
 skaffat, men centralt beläget vid allmänna landblä-
 den, förut hade det 10 minuter att gå ut till landvägen ut-
 ur skogen. När blev det inte mera än halva vägen till skolan
 och ändå fick de ständiga gästerna 88-89 fick hon bara ons-
 dag gå till K. M. W. (ett stort och rikt hem) att hämta middag
 när hon då gick hem, fick hon smörgåsar med sig till
 kvällsmål till sig själva, Lina och pagen. Ett brynat
 gott hem hade de till R. A. Thulin där Pina fanns
 de som störfstiga. R. A. Thulin i huset var jämnårig med
 Christina och de var mycket goda värdar, och det var
 för övrigt så länge R. A. Thulin levde även sedan den
 ena var bliven ungfru i Stockholm och den andra
 var i Amerika. Christinas mester var i Amerika och
 hade ett bra hem, hon skrev att hon skulle komma till her-
 re. Pengar skulle hon skicka och ordna om besök. 10)
 Christina hade hon liksom resten hon ömtalar hon själv
 till Chicago, sedan de släppte sig av färd, spel jag där och så
 ingenting

ACC. N:R M. 44200: 11.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

11.

Så kom det en herre fram till mig & sade. Något
det förstod jag naturligtvis inte. Men så mesket be-
grep jag att han ville betala bort jag skulle känna. Jag
visade min adresslapp, så ville han ta den. Men jag
var klok att inte lämna den, så tog han upp penna och
papper och skrev av adressen och betalde på en
kurs, till honom lämnade han adressen och tog
upp pengar och betalde kursen och gav mig bänk
att gå upp i bagen & kostade upp bagen. Sen bar
det av till vi kom till ett stort hus, där tog ^{han} en
bagen & visade att jag skulle gå av han visade hem-
met på huset & pekade på adressen. Där stod jag & låg
ensam och rädd & tänkte, inte kan moster. Så tänk
Så kom det en fröjdig, ner från trappan, bort till mig
och ropade, men stina är det du! Bara du har du
kommit? Jag var just på väg att möta dig. Därmed
var mina första bekymmer slut. Skosten tog hand om
mig till att börja med. Det första vi gjorde var att skriva
en karta till mor och morfar, att de var lyckligt hemkomna

118

ACC. N:R M. 14200:12.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

12.

Hos mostern stannade Christina något för att
vila sig och utklarnisera sig något hon hade nog inte
hört någon riktig plats förut men som hon var duktig
och ganska intelligen, gick det nog för de svårigheterna
med språket men den här nog de första hon hört talas om
om en flicka från närheten af Torshov hon hade plats i en
familj där Fruen var svensk hon blev skickad till
slaktaren att köpa en bit färskött frun visade hur stor
köttbiten skulle vara ungefärligen, och sade, vad det hellet
sken närsten frun hade glömt det, o göra klart för bi-
trädet vad det skulle vara kunde hon inte, men hon läste
nöd, hon sträckte armarna mot golvet o sade Bää, Bää,
jaga färskött så blir rådet, tala svenska så kan jag komma
förstå. H, är kärren ovanst, och så ligger jag här och talar
Engelska så hon De har inte Christina, jag kände henne och
så till utseendet om hon själv eller biträdet tyckte det så.
historien kommet ut så jag inte emeller till Christina. Bso
pengar och hjälpte de gamla där hemma. Efter några år

12)

reste hon ^{sveng} och skulle se till ^{de} gamla. Hon hade då fått
 en mycket bra plats i en afskersfamilj ögjort sig omtryckt 13.
 ö redan hem bar en demestertripp. Efter en tid fick hon veta
 att mormotern var sjuk ö modern var också sjuk. En
 gång reste Christina hem för att snart resa tillbaka till
 Amerika för ordna om sina affärer. När hon sedan re-
 ste hem stannade hon för att passa sin mor så länge hon levde
 Efter moderns död, såtte hon igång med att beställa en
 sitt hus båd ut och invändigt. därefter gjorde hon slut
 på de gamla möblerna och skaffade nya möbler passan-
 de till hennes lilla nätta lägenhet på 2 rum ö kök ö har
 nu mycket hemtrotligt och bekänner sig till gamla klän-
 ner med ålder pension båd i Sverige och Amerika. Hon
 hade nog varit hemma en 10-14 år, allt så talade hon om att
 hon skulle resa till Amerika en gång, men det var inte
 många som trodde det men förra sommaren bar ^{hon} över i
 Amerika en 3 månader. Hon nu besöker en pen-
 nas gamla vännor ofta och hon hade fått nya i Sverige 18/
 så bar Sverige bra, men det är också stor skilnad mellan för och efterkrigstiden

Jag har själv haft 3 broder som emigrerat den äldre
bror min vägar, var resor, sedan som barn hade kom
med Mor varit och påsatt på var löst i Holland och
senare i Havre och i Longband. När gammal var han
med till hem till Fernando i Brasilien och hem till
genterna i Estindian till Bremen. Då den resan hade jag
och han öfverens om att han inte skulle till Spanien
och den resan hade han när därför en bror som varit
hemma från Amerika skulle resa igen och en annan som
med sig, reste Paul med, det var på tiden innan han blev mis-
sen i bekänningsrullarna. Senare bröderna dillade om Ameri-
kasea så det hender att kaffierad, och var inte till för mig
han reste han kan man säga var amerikabiten i genterna.
Var så bra som Amerika, han dit redan tyckte han inte om.
Men han skrev dock ett humoristiskt brev till mig, jag fick
fösta besvärningar. När jag skulle komma till riket såg jag
vackert i sängen som var en mig, när jag såg mig en kring
tänkte jag bäst att blunda och inte se mig omkring. Ty det
var en gästlig öga som ville, den var väl på alla sätt en gäst.

Tid barnkonsten var inte så väl där, därför jag tillhörde
 på onsdagen det andra blev inbjuden till en tur på
 Island, där blev en grundlig bekantade av folks utse-
 för, de tyckte nog att det var några underliga djur. De
 tillgick en tur och jag och en min bror som inte
 kunde bara framme. Honom hade Mr. Eriksson som jag
 haft sällskap med på resan gått att söka upp de bästa
 bekanta fört till Eriksson, var välsignad nog att inte ge
 från mig utan stannade utanför så länge, men han
 de ju inte tala med bara andra utom om galler.
 Den tredje brodern som var yngre hyste längtan
 men var inte glad att ^{det} omständigheterna och bröderna
 som lockade honom. Det följde brödet som han skrev hem
 var han massmodig och skrev vad skulle jag på denna
 östern, det hade varit bättre att bara komma och sitta i
 Soerger. Så dött och bid till han det i Amerika. Han gick
 på en millionär familj som verkade som chaufför de
 tyckte bra om honom så fick han förtäring att för-
 hålla deras lantegendom.

Skon och bisterbrevet skrifvet fulldagen 1919 var miss-
 medigt då hade en önskan att vara i Sverige hvarje
 dag. Det hade i alla fall varit en förtäring önskan. Hans
 var gift och hustrun hade aldrig belat till Sverige.
 Paul är också gift med en skön och duktig och prätig
 medicinska. Hon hade kommit till Amerika. Men gammal och
 hade inte önskan i Sverige. 1913 var de hemma för en Paul
 hade fått en tillfälligt plats till Hockum i Malmö där
 en yngre bror var anställd på guleriekontoret. Paul
 ville gärna stanna men när hon kom och de skulle
 leva i lägenhet i Malmö bara gick hon var för det
 istället blev att lösa biljetten till att redaktör i Amerika.
 Den tredje brodern är också gift med en flicka hemifrån.
 Där är förhållandet omvänt. Hon hade gärna belat
 stanna i Sverige men det vill inte hon. Men när hon
 sår sjuk 1919 och då dog den äldste brodern efter
 2 dagars sjukdom och ett par år efter dog också Nils.
 De vara bosatta i Boston. Massachusetts.

Wägra stora förberedelser för festen bar det nog inte
ungdomen hade väl inte mera än deras personliga till-
hörligheter. Övrigt de hade väl inte många för de kläderna
de hade här och där de hade inte i Amerika. Mina bröder
hade en fört det var det hela. De bestämde sig inte
helt ensamma, det var alltid någon som varit i Ameri-
ka för som de fingo tillhåll och och fanns en ordna-
de väl egentligen för dem. Därmeda förhållande var i det
nya landet kunde de ju inte förstå av dem som varit.
Därför satta de till egentligen var inte mycket att för-
pa, och ordna om plats för den nya ^{festen} kunde de inte gör-
na det fick väl bero på omständigheterna.

Någon festlighet före ankomsten bar det nog inte, de flesta
var nog bemodiga, trots att ungdommen var pigga på
att vara, men det kändes nog ändå att skiljas från
hemmet samt föräldrar, bröder och barn.
Tid då togs mina bröder fasta var det med
Gunnar och Linné de hade.

17.

17/

Det var de i de östligaste staterna de stannade i
städerna Boston, Brooklyn i Massachusetts. Och de
gaf till. Om lärare förberedde sig i skola, gjorde en
där som det var till en stad. Dordrecht där han fick
samt flickor, och systrar barn i andra och tredje led. Han stannade
i Engelholm till om sin hustru. Han hade ett barn han var i kyrka
han där kunde han tänka sig bara att skriva kyrka i det
bekanta ansikten, han var. Det var en svensk född präst ja
hans föräldrar, som stannade, själarna han född i Amerika
föresten gift med sin hustru. Vilken tjänst gjorde han
kanon. Men föresten är det nog. Han kan lite om alla
Norra Amerika. Californien. Herkogon. Holmarna. Tisserin.
sin stannade i det. Uppen, ägnar de sig väl till det som
bäst passar dem. Minne bror bar matare. Hans son är bank-
man, han är född i Amerika och stannade där. Han en av
sina bröder var ju förmattare på en gård på landet. Som
tredje på mekanisk verkstad. Ja. Han 2 kusiner som
är gifta med brorsdöttrar. Han var i förra förra som-
mar med sin hustru. Han är tysk.

18.

18)

Ett par andra, o deras levnadsvägar har jag hört
 omtalas, sträta emot kristna hade de varit upp i
 fins o förmåna hem i synnerhet hon, hennes hem var
 riket men de levde över tillgångarna spel var väl
 också ordan det blev hon till fader o hustru
 Amerika o modern o dottern måste flytta in i ett litet
 hus. ~~Den~~ Dottern var då förlovad med en styman
 som till en sjukheten. Men som fader o moder efter
 lämnade värdet o pojkar var där ju inte stora resur-
 ser. Det såg ju inte bra ut för det unga fästet
 det var då hennes mor dog bestämde de sig för att gif-
 ta sig och följade till Amerika. 1910 gästade de Sverige
 hem. Mor levde o bodde i ett litet hus, men hon bar ganska
 goda många släktingar, o gästade då en morbror till
 honom som hade gjort några mitt hem o som har jag hört
 hört deras historia. Han hette styman Petersson och fanns
 hette brist Natalia. De hade kommit överens att de skulle
 inte köpa sig någon stad, där många hemmatar
 vore.

De gavs mig ut på tanken att tagligen sköta
det som dit ementerna agiterade mest för. De hade
fått några deserter för och där köpte de sig nybygg
garlin. Den unga luren hade talat om deras be-
luster, de hade ju taget med sig ett gods av det hon
hade som lite linne & modervändiga. Men glädder sigen
om de hade haft pengar så hade de inte köpa. Och nog
länge vi lära oss att arbeta, lyckligtvis blev vi ber-
ösa. Det första året. Vi skaffade oss några diur, höns & får
jordsenbar god så vi kunde föda till dem och små-
ningom ordnade det sig. Jag hade mycket vilja baka bröd
men det var inte möjligt att få råst, men det lyckades att
få lite grann av en god, så kunde vi sätta till det med
en julbura för en gång. Men vi mindes att våra mödrar
gjorde ~~det~~ det som de tog av den första dagen och
brände till västra bak, det var det vi också och det alla
vilja bakt för att det skulle hålla sig. Det lyckades och
brödet blev bra. Så var den gåtan löst.

När de gästade Sverige 1900 var de väl närmast mili-
onärer, de hade arbetat hårt och lyckan hade varit
den bävägen. De hade vuxna söner och dottrar efter hand
hade de skaffat sig mera land. En ägare var bekant med
skog vilken lönade sig bra vid förädling. De hade
då varit i Amerika och där öhändert till sig hemmar för
sven på andra håll i Amerika. De hemmar var arbetat
upp sig och blivit millionärer. För en tid är den ryktelse en
sjöman från en svensk båt i stannade i Galveston i
Texas och berättade sig en framtid. Det inte vilket be-
kräftar egentligen något, men som han berättade
man ökar och mera blev skeppsmäklare och det var det
väl som gingo man på några kontor som han berättade
från här inte närmare till det men har många
gångar hört honom uttala som många millioner.
En gång var och med hans blivningar träffade jag
honom flera gånger första gången han var hemma i
Sverige och han var hemma och hans familj som

21.

21

34

När han började bli gammal & sjuklig ville han gå
skuldet hem till Sverige att då vara innan det ville han
se den gamla hembygden det talade om att han var
mycket sjuk men viljestark det var väl det som höll
honom vid liv, ty han räddade hem. Men kort före blev
inte länge & han blev sjuk igen att bli sjuk på Lärkan
Pärups kyrkogård. Senon ^{hopp} det flera sjuklingar
väsmer som han hjälpt i gang till Texas.

När det var inte bara till Nordamerika ~~de~~ de emi-
grerade, utan även till Australiens var det de som
emigrerade i början på 80-talet jag känner ännu
bättre till det, men jag var en god vän som är född i Lidmøy
1858, Kennar Marns son far från Orkney & hennes Pappa Håger
Ramsjö har varit skönan & varit väl det också i Australien.
De kommit till på 90-talet vilket minns inte jag, barmen börja
de sin skolgång här, men flutts till Göteborg där jag
saw dem bra anställning för ett reces i på äldre dar
flutts till Ramsjö och dottern är gift med skollärare
de har Australien bekanta med H. Ror från Hord som borta där

72.

99

Gärnor skickades nog, från Skonertsa bar det kunnat
särskiligen i form av pengar eller flera dollar.
I hemmet har jag något typiskt. Bland annat, handarbete eller
något som svensk-amerikanerna särskilt ber om.
Skänkt klädding och rökt färskt, kommer inte
alltid till bestämelse. Det blir ibland bortskämt med
notiseringen att det inte får importeras.
Många amerikanska brev före 1914 har jag nog inte dedat. Jag
besvarar at brev eller jag upp. Det skulle under
ärens lopp samlat sig mycket material att man
knappast skulle ha plats till allt. Och familjebrev är ju för-
bjudna i inte särskilt något som intresserar andra. De
skildringar eller dylikt. Det är ju nog många som efter
vänt och besatt sig i Sverige men kanske de tyckte sig
äroinnerna som gifta. De intressanta gåsna besatt sig på
de för inte det kan bli så bra som i Amerika. Men när
är det många som efter 10 år eller mera och har sam-
lat lite pengar stannar hemma, och köper en egen
dessa

ACC. N:R M. 14200:24.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

24.

Men även andra yrken ha de egnat sig åt, en
ungdomsman till sin reiste till Amerika som lärare
efter hemkonsten efter Särre biskop i Amerika,
döpte han in till folkskoleseminarium och blev
folkskollärare, sedan ämnas lärare vid högre skola
och är medlem av Bankapittet i Kunda.
Hä har ock en kusin till sin, som unga år reste till
Amerika, bor hemma efter några år på biskop i
Isen och bar borta i Särre efter hemkonsten gick.
Han igenom handelskola i Halmö startade de-
kan som främlingshandlare och har gått borta.
Det fordras in begärning och lust för det de egnar
sig åt samt en egen. Han om jag har ut Amerika feber
hade jag nog mistat den. När jag till földe kusin med
fru och barn till Höpandamnd de hade varit hemma ha
visat till jag skulle följa den och hjälpa den med
barnen. Jag hade andra kusiner där så jag hade ändå
färdigt det, så kunde det ju bara bli det de önskade.

24

Det var ~~en~~ i ^{huset} mitt det hela tragiskt. Det var
Skandinavierna merika sinichs båt. Skand?
Först bara på Hotellet vid Sjögren & det var ju nog
så bra sedan till undersökningen hos läkaren.
Det sluppas ju de som amerikanska medborgare
men där alltså undersökningen var inte till
talande. Bland andra fanns som på en enda kassa
na med 4 barn den minsta omkring 2 år de skulle
efter vad jag kunde förstå, reda till familjefadern
jag försökte tala med honom men vi förstod inte.
Bland andra kassorna fanns jag och han och
tala på engelska men han var från Island, de sa
på fortliga och tråkiga ut i jag tyckte sig på den.
Sedan följde vi till båten där Köpman
Karl var öfverste besök billigt så vi var ombord
och såg oss om. Jag såg som hade familj billigt var
bra nog med enkam bytt men alla de andra gemen
samt till för kommo överens om att skulle vi göra
så skulle det åtminstone bara två ställen